

لنت (فصل روزه و تفکر درباره مرگ و قیام مسیح)

روز بیست و هشتم

ای جان من خداوند را متبارک بخوان! و هر چه در درون من است نام قدّوس او را متبارک خواند. ای جان من خداوند را متبارک بخوان و جمیع احسان‌های او را فراموش مکن! که تمام گناهانت را می‌آمرزد و همه مرض‌های تو را شفا می‌بخشد؛ که حیات تو را از هاویه فدیة می‌دهد و تاج رحمت و رأفت را بر سر تو می‌نهد؛ که جان تو را به چیزهای نیکو سیر می‌کند تا جوانی تو مثل عقاب تازه شود.

مزامیر ۱۰۳: ۱-۵

دعوت به ستایش

این یکی از مزمورهای مورد علاقه من است. هر آنچه که ما آن را پرستش می‌نامیم با این بیان سرشار از ستایش، قابل مقایسه نیست. این بدان معنا است که خدا را با تمام داشته‌هایمان ستایش کنیم. به این معنا که عشق و پرستش درونی ما تجلی ظاهری پیدا می‌کند: جسم و جان!

به همه کارهایی که خداوند برای شما انجام داده است فکر کنید. فراموش نکنید او گناهان کثیف شما را بخشید و حتی باعث سلامتی شما گردید. وقتی که در چاه بودید شما را بیرون آورد و از ناامیدی رهایی بخشید.

او نه تنها کثیفی‌های زندگی شما را از بین برد بلکه آنها را با تجربه محبت و شفقت جایگزین کرد و باعث شد که ما نیکویی را به عوض بدی بطلبیم. او در زندگی من، انرژی، اشتیاق و طراوت را تجدید کرد و من می‌توانم همچون عقاب پرواز کنم!

تفکر و تعمق:

خداوند چه کارهایی را در رابطه با بخشش، نیکویی، درستی، محبت، تمایلات و انرژی شما انجام داده است؟ آنها را بنویسید.

ای خدای قدوس نمی‌دانم از کجا آغاز کنم تا بتوانم تو را به خاطر تمام آنچه برای من به انجام رسانده‌ای شکر کنم. جان من از ستایش برای نجات، سلامتی، درستی، شادی، محبت و انرژی لبریز است. باشد که ابراز ستایش بیرونی من در این فصل لنت، احساسات روح مرا منعکس کند. اگر روح من آماده نیست، من را برای قدردانی شایسته از خودت و آنچه برایم انجام داده‌ای آماده کن. به نام عیسی مسیح آمین!

The Season
of
Lent

کلیه حقوق مادی و معنوی این اثر متعلق به انستیتو کتاب مقدس پارسیان است و استفاده از آن بدون ذکر منبع مجاز نمی‌باشد.